

[Erling Dinesen.]

steren. Det fremgår af meddelelser i dagspressen, at Danmarks radio vil lockoute samtlige de lønmodtagergrupper i Danmarks radio — det drejer sig om ca. 1.500 — som har selvstændige overenskomster, alene fordi disse grupper ikke vil tiltræde den aftale, lønningsministeren har truffet med tjenestemændene om tvangsopsparring af $\frac{1}{3}$ af dyrtidsportionerne for alle, der har en løn over en bestemt grænse, den var ca. 45.000 kr., da aftalen blev truffet. På dette grundlag vil man iværksætte en lockout, der vel får til resultat, at både tv og radioen enten må stoppe udsendelserne eller begrænse dem meget stærkt. Jeg må ærligt talt spørge: det kan da ikke være meningen, det kan da ikke være alvorligt? De grupper af lønmodtagere, det her drejer sig om, har jo hverken lod eller del i den aftale, som er truffet. Alligevel siger man til dem: det, andre har forhandlet sig til rette om, har I bare at acceptere, ellers bliver I sat på gaden. Det virker ærligt talt så temmelig uhyrligt.

Hertil kommer, at alle vel efterhånden er klar over, at dette mærkelige stykke indkomstpølitik, som lønningsministeren skulle redde i land for ikke at tabe ansigt, i virkeligheden er noget af en molbohistorie. Det er meget, meget beskedne beløb, den samlede opsparring vil udgøre, og den almindelige opfattelse er den, at det meste af det, som kommer ind på denne måde, bliver slugt af øgede administrationsomkostninger. Det har altså overhovedet ingen positiv samfundsøkonomisk betydning.

Så vidt jeg har forstået, er tjenestemændenes tilslutning til aftalen betinget af, at andre også giver tilslutning inden for statens område. Det vil alle andre altså ikke, de er i deres gode ret til at sige nej, og dermed skulle aftalen faktisk være bortfaldet. Det villé efter min opfattelse være særdeles fornuftigt, om dette skete, men så let skal det altså ikke gå. De andre skal simpelt hen tvinges til at give tilslutning, ellers bliver der lockout. Det er det, man har fået at vide, og det kan da vist ikke være meningen. Det er vel sådan her i landet fortsat, at vi stadig kender til begreber som selvstændig forhandlingsret, og denne kan man efter min opfattelse ikke tillade sig at manipulere med, som der her er lagt op til. Jeg må der-

for have lov til at spørge: er det regeringen, der har givet Danmarks radio disse direktiver? Det vil jeg gerne have et svar på.

Må jeg så, da jeg nu er heroppe, gøre et par bemærkninger i anledning af det forslag om motiveret dagsorden, som fru Hanne Reintoft har fremsat. Det er i og for sig ganske overflødigt, fordi LO i går meget alvorligt over for regeringen præciserede, hvordan beskæftigelsessituationen var i øjeblikket, og hvordan man måtte forvente den ville udvikle sig i den kommende tid. Jeg vil gerne bakke LOs meget alvorlige henstillinger til regeringen op. Forholdet er jo det, at en masse arbejder venter ude over landet, er klar til at blive sat i gang; heroverfor gør regeringen gældende, at man skal have flyttet arbejdskraften fra byggeriet over til industrien, hvor forholdet er, at de sidste tal, vi har fået, viser, at der nu er 8.000-9.000 færre beskæftiget inden for industriens område, end der var for et år siden. Der er altså ingen muligheder for disse overflytninger.

Må jeg videre gøre opmærksom på, at i sidste finansår er der udbetalt 494,2 mill. kr. i arbejdsløshedsunderstøttelse her i landet. Tænk på, hvad man kunne have fået for disse penge, hvis man virkelig planmæssigt havde sat ind med en effektiv lokaliseringspolitik med udnyttelse af de muligheder, som denne arbejdskraft indebar. Som sagt, den henstilling, som LO i går rettede til regeringen, vil jeg meget gerne stærkt følge op herfra.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): I anledning af hr. Erling Dinesens spørgsmål om forhandlingerne om nye overenskomster for de på radioen beskæftigede medlemmer af organisationer tilknyttet LO vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger.

Det er jo sådan, at forhandlingerne for Danmarks radios vedkommende varetages af Danmarks radios driftsledelse under radiatorådets ansvar. Forhandlingerne er i det store og hele afsluttet, for så vidt angår alle spørgsmål bortset fra dyrtidsreguleringen, idet man som nævnt fra arbejdstagernes side ikke har accepteret betingelsen om eventuel indefrysning af en del af dyrtidsreguleringen. Den er indeholdt i aftalen af 13. april, d. å. mellem staten og tjenestemæn-